

հարսնուկ մըն է որ ժուռ կուգայ զմայլանք-
ներու աշխարհի մը մէջ որուն ծիծաղը՝ լոյսն է:

Եւ այդպէս, իր հնդիտառանամեայ խանդո-
տութիւնը զբնիկա նման կը զարձնէ պաշաւելի
կենդանի կրակի մը, անտարբեր արեւի մը որ
երբեք մարը չի մնաներ, եւ որուն ամէն մէկ
կայծը հրճուանք մըն է:

Իր հոգին պարտէ զին մէջ, բոլոր գիշերնե-
րուն վերջալոյսին, ամէն լայրիկան կը տեսնուի
ծիծաղն այն ցնծութեանց որ կը հետեւին բոլոր
երկայն գժամութութիւնուն:

Ամէն անոնք որ զէնիկա կը տեսնեն, կը
կարծեն թէ այդ ծիծաղնեւը նոյն իր շըթ-
ներն են, այդ ծիծաղնեւը որ, մէկ մէկ վարդ
համոյր գաճանչու համար, կը թուին սիրոյ
շըթները հայցել :

Բերանդ

Մնաբար ո մէկնդրաւած խօսքերուդ երգը կը
զարմացնէ եւ կը համոյէ ողբերու բերանը :
Լութեան աշխարհը զոր ունիմ կեանքիս գի-
շերին մէջ՝ ամրացնապէս կը բնակւարուու հր-
այրքուա երգովը բու բերնիփ :

Պատրանքներ կ'ունինամ, չնորհի խօսքե-
րուդ որ ականիս մէջ կը մնան, երբ ձեւքս
կը զատուի հրամեափ ձեռքերէց: Պահ մ'առաջ
լսուած այդ խօսքերն յիշելով, կը կարծեմ թէ
միայնակ չեմ սենեսակիս մէջ :

Շըթներդ ինծի սփոխանք մը կը թողուն .
կեանքի խորհուրդն երաժշատութիւնը որ շըթ-
ներէդ կը թոչի, երջան կութեան խօստում մը կը
թողու իմ յուռահատութեանս ղիշերին :

Այդ բոլոր գեղեցիկ երգերը սուրա են. բայց
ի՞նչ փոյթ . իմ սիրոս կը թրթայ այդ քայլ-
րալաշակ սուտերով, այդ սուտերով որոնք
կեանքս յոյսով մը կը պարուրին :

“ՀԱՅՐԻԿԻԿ, ին կոնդակը”

Խրիւսւն “Հայրիկի” ութսուեենինզամ-
եայ յոբելանին առքի, հանրային հանզանա-
կուրիսմբ զնելով Պ. Տէր Մարտէնանի յօթինած
կիսանիրին, նւրուպբանակ յուումք մը Հայեր
զայն նուիրեցին Գեռզեան ձեմարանին . եւ
միւնցն ատեն հանզանակիշ Մասնախումըր ուղ-
ղեց հետեւայ նամակը Ամենայն Հայոց Հայրա-
պետին .

Վեհափառ Հայրիկ,

Զեր Վեհափառութեան ծննդեան ութսուն-
եւնամայ սարերգամին առթիւ, եւրոպա-
բնակ բազմաթիւ Հայեր փափաքեցան Զեր ազ-
գային բազմարդիւն եւ անդահատելի գործու-
նչութեան նկատմամբ իրենց հացումն ու ե-
րախազբաժութիւնը յայտնել հանդիսաւու-
թով մը, եւ որոշեցին հանրային հանգանակու-
թեամբ մը Պ. Տէր Մարտէնանի յօթինած Ձեր
Վեհափառութեան զէմքը ներկայացնում կիսան-
դրի նուիրեցին Հետորեան ձեմարանին, որպէս
վէտ յարկին ներմւե կրթուու ներկայ եւ
ապագան սերունդները միւս իրենց արքին առ-
ջեւ ունենան Հայ ժողովրդին բոլոր ցաւերովը
ձանրաբանուուած եւ այդ ժողովրդին յարկան-
նական երախափառութեամբը պայտառած Ձեր
պատմելի զէմքը: Հայ ազդր արգէն ամրովու-
թեամբ յայտնած է Ձեր Վեհափառութեան իր
խանապատանինը ու ոշանչացումը, տիտղոս-
ներուն ամենէն պեղուցիկը «Հայրիկ» ամի-
դուր տալով Զեր Վեհափառութեան: մնեն մի-
այն խնարհաբար բազմացինք Զեր Վեհափա-
ռութեան անդէպ մներ զդացած որդիկանակ ար-
գանքն ու. գորովու յայտնել անդամ մը եւս,
զանա օրենքու մէջ ուր Ձեր Վեհափառութեան
ցոյց տալուած կորովը բազմապատկեց մներ սէրն
ու հրացումը:

Մատուկովի կ համրոյր Զերդ Վեհափառու-
թեան Սր. Սիլոյն, սրտագինս կը մաղթենք
երկար կեանք եւ երջանկագոյն օրեր,

Որով մամաք որդիկան ամենախորին յար-
գանօք :

Զերդ Վեհափառութեան խօսարհ ծառայք
ի դիմաց Հանդանակիշ Մամախումքի

Գանձապահ Ատենաղյիր Ատենապահ

Զ. ԶօրԱՅԵԱՆ Կ. ՓԵԼԻՎԱՆԵԱՆ Մ. ՅՈՎԱԿԻՄԵԱՆ

“Հայրիկ այ պատասխանած է հետեւայ սր-
տաւարձ կոնդակով :

ԿՐՏՔ ծառայ Յիսուսի
Քրիստոսի եւ ամենաաննի կա-
մօն Ասուծոյ Եպիսկոպասապե-
ս եւ Կարուղիլոս ամենայն Հայոց, Մայ-
րագոյն Պատրիարք Համազգական Առաքե-
լական Մայր Եկեղեցոյ Արքոյ կարուղիկէ
Եվմանակի Դերանին պարհայց Միհրանայ
Յովակիման, Կ. Փեղիվանան եւ Զ. Զօրա-
կան եւ որք ընդ ձեզ են անդամք հանգանակի Մամանակի Կիսանդրութիւն մերոյ, հարաբատացդ
Մայր Աթոռոյ, ոտիկեմ ուղղոյն հանգերձ
Հայրապետական օրնութեամբ,

Ընկալաք զիտողթ սիրելութեան Ձերոյ
ուղղեցի ի 20 Յունուարի աստրոյ, որով ի
դժմ հանգանակի Մամանական յայս առնէք
մեզ ցցոյն համականակ դպաշմանց հայ հո-
տին Եւրոպիոս առ Մեզ ի գէպս ութուուն եւ
համանական յորեինի ծնդուան Մերոյ:

Որդեա կը հոգեւորք, գոհուակութեամբ
սրբ ընկալեալ զնուուքն հայ հասարակու-
թեան կողմանց յանուն Հոգեւորք ձեմարանի
Մայր Աթոռոյ, Մեր կիսականա արոյ հայ-
րապետականա որնեմք զիւ ամանուղղով իւ
գմանակից հասարակութիւնն, գովելով զնուան-
որն եւ զնապատակն ոսցին և մազմեմք ի Միհ-
րան Եկէք աստացացանել ի անց զիւրն առ
հայրենի սրբավայր եւ յիշասափառան, ողք,
աւա՛զ, կան այսօր յանշուք վճակի իրեն-
ցայիր սրառու յամենայն ուրեք: Խոկ ես, որ
թեւակոււն դէք յարեւմուս կինազ, զի՞նչ
արդեօք ինձ միխթարութիւն սրբ եւ հոգեւոյ
քան զիւրացումն սպոյ եւ աստապանաց Մերոյ
Եկեղեցուն իսոյ, բարելաւութիւն եւ բարգա-
ւաճունն եւ բարութիւն տասապակ հօտիս,

որ, աւա՛զ, այնչափ ծանրացաւ եւ բարգա-
պակեցաւ, որ առաւել քան զիւրա մարդկա-
ին աննարին գարձաւ: Եթէ զիւրայէն այն
կտապատին եւ գերենաւ առուուք Մեզ օրինակ,
ապաքէն իւ առաւելու սուք նորա ի Բարելոն
քան զամս եօթանասուն: Եթէ օրինակն համ-
բերութեան Յովմին ինձ իւշ զայցէ, չէին
նորա հարուածք այն, զոր տնիք եւ կատար-
եան ընդ իւ, ընդ հայրենի ամբարէն մըր եւ
ընդ ապաբազր զաւակունն նորա: Այլ սնկայն
ըստ Դամիթի ես համբերելով համբերի ծեսոն
եւ համբերից մինչեւ հայեցէ յիս ի վշտար-
եալ եւ ողբրմանը ինձ ըստ մնիք ողբրմու-
թեան իւրում, զի հաւատամ բորովոյ սրբոյ զի
ոչ իւ սպաս անտա առնէն Տէր զաղգն մնր եւ
զնայրենի աշխարհն: Յոյսն ապազոյ պահած
եւ փառաւոր աւուրցն միջիթ պիս սակաւէնն
եւ ես կամ մնամ իրբեւ զիւրաունիք այն Տամա-
րին որ ակնկալէր Երիսային լուսոյն միծաւ
անձկանօք, որ նոտես եւ ընկալաւ ի գիրկան

իւր եւ գոն սրբի օրնենաց զնատուածն ասե-
լով « Արք արձակիա՝ զծաւայո քո, Տէ՛ր, ի
խաղաղութիւնն : » Ազու եթէ կամ Ամենակա-
լին են թողով զիս զախարճն եւ կարգէցէր
սրբւ առ կուսոյն ընթանալ, եղիցին կամք
Տեսոն օրնենալ :

Աղօթեմ, հարազա՛տք իմ, աղօթեմ ես, ի
Փրկիչն Յիսուս, որ պահեաս զիկնելոցին իւր
եւ զնօման փոքրիկ յարաբան զարս եւ ի մամա-
կան հաստատուն եւ յարատու, պահնեսէ վե-
րասմին յանայ ամօք եւ մամանակօք ի նոյն
անշարժութեան եւ յարասեւութեան : Կացչիք,
մնամիք եւ գուռք փոքրիկ համ Հայոց ազատն
եւ բորսով անփորձ եւ անսասան իւ յաջողու-
թիւն, իւ ի բարօրութեան մինչեւ յօդն այցե-
լութեան Տեսոն եւ ի ձախ աւետաւոր, որ
ասէ « Արքի, պահնաւուտ եւ տարափիր Հայք,
իւէք եւ փութացարուք ի հայրենին աշխարհ ձեր,
զի ծագեաց անդ լոյն պահութեան, փարա-
նացու խաւարին, վերացաւ սուզն, արիք եւ
շինուցիք զաւերակն եւ բնակիցէք ի նոսս,
ամեցէք եւ բազմացարուք եւ լցէք զիրիդրն,
երիդրն զոր ետ Տեր հարց Ձերոց, » Եղիզիր եւ
Եղիզիր :

ՄԿՐՏՉՈՒ

Կարուղիկոս ամենայն Հայոց

Ի 40 Մարտի 1905 ամի
եւ զոս տումարին ԱՅԾՈՒ

Ի Հայրապետութեան մերում Ժ ամի
յԱրարական Մայր Աթոռ Ա. Էջմիածնի

Ի ՎԱՂԱՐՃԱՂՊԱՍ

Թիւ 183

Թ. ՇԱՊԱՆԵԱՆԻ ՑՈՒՑԱՑԱՆԴԵԱԾ

Պ. Արսէն Շապանեանի գործերուն մասնա-
ւոր ցոցանաներէ սոս զառա բրական ու շատ
պատուաւրէ յաջութիւնն մը: Կը թարգմանենք
սոտեւ այն յօդուածները որ այդ ցոցանան-
դէսն նուրիուեցան փարիզիւնն մնծ լրագիրնե-
րուուն մէջ :

« Ճուրնալ » ըստ կը հրատարակէր: Պ. Շապան-
եանի կինդանապին հնտ, հնասւեալ յօդուածը:
« Արուեստագէտի մը կողմէ՝ տեսակ մը ինք-
նայտանակութիւնն պէտք է, հասարակութեան
առջև միանակ լըւուալու: Եւ ինչն պարուն
ու նետանուզութեանց արդիւուքը ուղղամասորնն
անոր զատասանինն Անթարէլիու համար: Պ.
Արսէն Շապանեանի գործերուն ցոցանան-
դէսն, որ այս պահուս տեղի կ'ունենայ Փօթ-
ըթիք նիստանան մէջ, նուրիսագործումն է
ասպանիք մը որ գիրէ ամենաբարձր աստիճա-
նով ձնաբառութիւնն արտայայտել պարզ լիզ-